

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőség: Versecz, Laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szerkesztésével kapcsolatos minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben öv. Kirchnerné felvétel és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felölts szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot kérjük pénteken délig beküldeni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi márczius 20-án.

12. szám.

1848 márczius 15. 1898 márczius 15.

A mi ünneplésünk.

Ritka fényvel, igazi honfiai lelkesedéssel, és komoly férfias méltósággal ünnepelte meg városunk hazafias lakosága a szabadságharcz éve ragyogó napjának félszázados évfordulóját.

Gyönyörű tavaszias mosolygó nap sütött le reánk, mintha a nagy természet is ünnepelni kívánta volna azt a napot, melynek áldott emlékei betöltenek minden nemesen dobogó szívet.

Versecz polgársága impozáns módon állott kifejezést hazafiasságának.

Az ünneplésben részt vettek nem magyar anyanyelvű tesvérpolgártársaink is, úgy a német, mint pedig a szerb részről ott voltak a Isten házában, nagy sokaságban; ott voltak az Andrássy sétányon lévő honvédszobornál, hogy hódolatukat nek is larakják azon versecziek ércemléke előtt, kik félszázaddal ezelőtt ott küzdöttek az emberiség legszentebb, legdrágább eszméiért a szabadság, testvériség és egyenlőségért!

Versecz ünneplő polgársága, hazafias felbuzdulásának ily fényes nyilvánításával kivívta magának minden igaz hazafi elismerését és tiszteletét.

Az ünnepélyek következőleg folytak le:

Gyönyörű napfényes időben már jóval 9 óra előtt nagyszámú ünnepi ruhába öltözött nép hullámzott a fellobogozott utcákon, az Andrássy sétány környékén, hol a szobor előtt az öreg honvédek gyülekeztek. Ez alkalommal kiosztatott közöttük emléke gyanánt lapunknak képes díszkiadása. E közben egymásután vonultak lengő trikolorok alatt az egyesületek, a magy. kir. állami főreáliskola a községi tanintézetek, polgari leányiskolák, magániskolák növendékei majd a hatóságok, testületek, a rom. kath. templomba, mely zsúfolásig megtelt közönséggel. A városi hatóság élén megjelentek Pálffy főispán, Seemayer kir. tan. polgármester, s az összes tisztviselők, a többi állami, megyei hivatalok képviselői. A díszmészt Lászlóffy László apátplébanos végezte fényes segédlettel, a templomi éneklőkar női tagjai lélekemelő szép énekekkel emeltek az oltár előtti szabad tér a tanulóifjúság számtalan lobogójával. Jól esik konstatalnunk hogy a templomban a gör. kel. szerb meghívottak is szép számmal megjelentek.

A templomból a honvédszobor elé vonult a közönség, melyet honvédegyesületünk tagjai igen szépen felszítottak. Több ezer ember tolongott a szobor körül, a rendet városi ren-

dőrok és a diszbe öltözött tüzoltók tartották fel. A verseczi férfi dalárda elénekelt a Hymnust, mely után Dr. Seemayer Károly magy. nyelvterjesztő egyleti elnök lépett díszmagyarban az emelvényre s a következő szónoki beszédet mondotta el:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

A magyar történelem jelentőségteljes magasztos ünnepét, márczius 15-ét szíve legtisztább lelkesedésével üli meg az idén is a nemzet. A nagy napok emlékezete meglevenedik ma a mint meg fog elevenedni mindenha, míg a nemzet élni fog, és hálával, kegyelettel gondol az 50 év előtti eseményekre, ama kor vívmányaira és hőseire.

E nap nincsen vörös betűvel megjelölve a naptárban, a törvényhozás sem tette nemzeti ünneppé, és mégis megünnepli e napot a főváros, a vidék az egész ország. Mert ünnep az, mikor magába száll a lélek, s lefelejtve a hétköznapi dolgok bilincseit szárnyát bontja, hogy berepülve sok sok időt, megfürödjék a dicsőség fény sugarában.

Emlékezzünk csak vissza! Ma 50 év, zuhogó esőben, viharos időben pirkadt fel a szabadság hajnala, a lelkes ifjúság megalkotta a 12 pontot, és Petőfi elszavalta a „Talpra Magyar”.

Az egyenlőség, szabadság, testvériség jelzőszavak ajkáról ajkra szálltak, mindenki polgár lett és nemzeti kokárdát tűzött mellére. Általános munkaszünet állott be, mindenki megünnepelni sietett a nemzet ébredésének tavaszát. Nagy eszmék, lángoló szívek dicső napja! Te születt meg hosszú időközön át elnyomott szabadságunkat; te hallottad az első szabad szót annyi század rabságának elmúltá után először büntetlenül elroppeni szazezrek ajkairól! Nemzetünk újjászületésének napja vagy, melyen újra elfoglaltuk helyünket Európa szabad nemzetek sorában. E napon született a sajtószabadság, e nappal kezdődik igazi alkotmányosságuk; e napon szabadultak fel a jogtalan nép milliói a huberi intézmény bilincseiből, és a kiváltságos osztály önmaga tepte szét családi fájától örökölt nemesi öklevelét, hogy ezután tetteiben legyen nemes, testvéreileg osztozzék a nép alsó osztályával a szabadabb lett föld birtokában, az alkotmány áldásaiban, jogban úgy mint teherben. Ez volt egyuttal az első nap, az első azok között, melyek annyi babért szereztek a magyar honvédek fejére.

Oh mennyi varázst, mennyi szent érzést, mennyi lelkesedést kelt e nap szívében! Tavaszodik a természet és tavaszi verőfény araszolja el szívéket, és úgy érezzük, hogy a természetnek ezen ragyogása, a tavasz ezen mosolygása csak azért van, hogy szebbé méltóbbá tegye ezen nagy napot, úgy érezzük, mintha egy nemzet szívének dobbanásától áradna szét, mely fakaszt virágot a réten és konynyet a honfi szíveben. Emlékezzünk a multba téved, és lelki szemünk előtt látjuk a nagy nap eseményeit felvonulni látjuk a mint óriási embertömegek ellepik az utcákat, látunk lelkes délces alakokat oldalukon kard, kezükben zászló, s ajkukon a hon szerelem lelkesedése, hogy „rabok tovább nem leszünk”.

Ilyen volt márczius 15-ike 50 év előtt; az öröm általános, a lelkesedés határtalan volt az egész országban. De fájdalom e dicő nap fényét nem sokára elhomályosították a magyar szabadság egész tornyosuló fellegét; nehéz gondok véres harcok következtek. Dicsőségteljes harcokat vívott a magyar alkotmányért, de

a belviszályok és a küellenség, túnyomó ereje kicsavarta kezéből a fegyvert. És midőn az utolsó honvéd a világosi mezőn lerákta fegyverét egy nagy temetővé lett az egész ország; a sírok csendjébe kísérteties némaságba merült a nemzet. Elkövetkezett a nagyszerű halál és a szabadságát függetlenségét ennyi tűzben, vészben, oly sok ádáz vihar közepette védelmezett honfiak kétségbeesetten a remény kilátása nélkül álltak egy nagy sír előtt, hol a legdrágábbat a mivel nemzet bírhat — a szabadságot — eltemették.

Egy nagy kerthez hasonlított a haza, hol tegnap minden zöldelt és virágzott de hol éjjel egy retentő fergeteg és kétségbeesítő vihar dúlt; másnap egyetlen torzs sem maradt, nem egy mosolygó virág. A haza sorsa veszve volt, és nagyszívű fiait számkivetés, börtön és bitó érte.

Azután jött a gyász ideje. Az első sajtó fájdalom lassan-lassan engedett.

A gyászoló nemzet szeme előtt oszlani kezdett a kód, melynek sötét leplébe borult az egész láthatár.

Minnél nagyobb, minnél sulyosabb volt a veszteség, minél több az, mi e küzdelem balkimenetelében áldozatul esett annál szorosabb lett közöttünk az összetartás. Miként a család, mely egy szeretett tagját elveszti, minden jelt minden legkisebb emléket összegyűjt, mely őt kedvesére emlékezteti: akként gyűjtöttük össze mi is valóságos kincstarát ama emlékeknek, melyek hivatva voltak az elveszett eszményt — a szabadságot — folyton szemünk előtt tartani, azon tántoríthatatlan hittel, hogy örökhalál nincsen, hanem van feltámadás.

Biztunk hazánk nagy fiának ama a távolból felénk zengő jóslatában, „hogy hamvaiból még feltámadhat a magyar Phoenix”, és hogyha a hármás bérc országának cimere martirok vérével aztatott Galgóthává lett is a kereszt, mely ezen Golgóthán emelkedik most sem sírfejjé a nemzetnek, hanem a feltámadás jelvénye.

És e feltámadásba vetett hit erőt adott a nemzetnek, míg a leggyőztesét követő eszmények első zsibbasztó hatása alatt a kábulat tétlenségébe esett; hitében nem is csalódott, mert látta feltűnni a magyarok egén a szabadság napját, elérkezett a resurectio. Az elhullott hősök véréből kelt új élet aranyos derűvel ragyogta be a nemzet egét; következett a szent küzdelem elismerése; egy magasztos gondolkodás, erényekben és uralkodói bölcseségben gazdag király, azzal teszi fejére szent István koronáját, hogy a koronázási ajándékot a szabadság hősknek adja vissza. A nagy küzdelem alakjai diadallal térnek vissza szabaddá lett hazájukba, hogy vállvetve segítsék elő annak nagyságát, virágzását. A bilincseiből fészabadi-tott halás nemzet pedig, örömjongása között nem feledkezik meg azokról sem, kiknek létét, becsületét köszönheti és kik honszeretetüket életükkel pecsételték meg. Legszenőbb kegyelettel áldoz e hősk emlékének szobrok emelése által, szazadokon át hirdette ilyképpen az utódoknak azok dicsőségét, kik vértettek a hazáért bar ezeknél maradandóbb emléket állított fel nekik a nemzet keblében soha ki nem haló háláérzet. Mert miként a költő lényé tovább él a dalban, midőn a test már régen porladozik; úgy szabadság hőseink viselt dolgai nemcsak érczlapra lesznek fényes betűkkel fejegyezve hanem mélyen bevésve maradnak azok a nemzet szívében, s az utódoknak hirdetendi tetteiket. Versecz város hazafias polgársága is emelt

NAPI HIREK.

Református magyar isteni tisztelet tartatik ma Vasárnap d. u. 3 órakor az állami főreálkola épületében, melyről az egyház híveit ez uton is értesíti az egyház gondnoksága.

Kinevezés. G. Pálffy Elemér főispánunk Stillmunga Máttyás eddigi helyettes városi alkapitányt a múlt napokban ezen állásra véglegesen kinevezte. Stillmunga eddigi működése alatt, mint szorgalmas és erélyes tisztviselő kivívta a polgárság elismerését. Kinevezetéséhez gratulálunk!

József napját mint minden évben úgy ez idén is sok helyütt ünnepelték meg városunkban, hol ugyancsak sok a József. Különösen sok meleg ovaczióban részesítették az állami főreáliskola igazgatóját Buda Józsefet, kinek vendégszerető hazánál megjelent nem csak az állami főreáliskola tanári kara és ifjúsága, hanem számtalan mások is a notabilitások közül. Az érdemekben megöszült igazgató meghatottsággal látta a tisztelet és ragaszkodás e szép jeleit.

Halálozás. Egy általános tiszteletnek örvendő matrónát ragadott el tegnap délben a halál. Paszt Anna úrnő, Versecz város egykori polgármesterének özvegye Paszt Vilmos kur. bíró, törv. széki elnök, Paszt Gyula telékönyvvezető és Strach Ferdinandné édes anyja élete 83-ik évében elhunyt. A boldogult mintaképe volt a jóságos öregeknek, áldva gondol emlékére a város minden lakosa. Lengjenek áldás békesség hült porai felett.

A Mayering-féle magán leánynevelő intézet is méltóan ünnepelte márczius 15-ének 50 éves évfordulóját. Az intézet helyiségeiben d. u. fél 4 órakor vette kezdetét nagyszámú előkelő közönség jelenlétében a nap jelentőségére vonatkozó 15 pontból álló műsor, melynek minden egyes száma kitörő lelkesedésre ragadta a műértő közönséget. Megszoktuk ugyan, hogy az intézet növendékei minden egyes föllépésük alkalmával kiváló jeleket adják az ügyes vezetésnek, de ezen márczius 15-ki ünnep fényes sikere maradandó emléket hagy minden egyes résztvevő lelkében. A közönség lelkes eljenzés közben távozott. D.

Halálozás. Két városszerte ismert és tisztelt családot ért a múlt napokban nagy szomorúság. Hatz Vilm. birtokos 12 éves Richárd nevű fiát és Bauer Janos vaskereskedő 4 éves kis leányát ragadta el a halál. A részvét a két család iránt általános.

Nemzeti színészet. Bokodi színtársulatáról lapunk múlt heti számában az első két előadás után már megemlékeztünk, elmondottuk, hogy a társulat játékaról mi is éppen úgy, mint a fehértemplomiak, lugosiak és karánsebesiek csak a legnagyobb dicséret és elismeréssel írhatunk ez a véleményünk a múlt heti előadások után csak erősödött, mindenki, a ki a színházban megfordul kénytelen beismerni, hogy ily jól szervezett, ily gazdag repertoárral rendelkező társulatunk eddig nem volt — s még is azt a tapasztalatot kellett szerezniünk, hogy közönségünk nem támogatja oly mértékben a társulatot, mint a minőt megérdemelné s a napi bevételek nem igen fedezik a derek igazgató kiadásait. Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy Peterdiék utolsó szerencsétlen szereplése után nagy küzdelemmel boldogulhat csak nálunk a magyar muzsa, a német színtársulat is, mely után közvetlen érkeztek Bokodiék — nagyon sokat ártott — hogy közönségünk sok oldalról van igénybe véve, de ha már a körülmények kényszerítő hatása folytan itt van a társulat, arra a kis időre, melyet még itt tölt, pártoljuk őket, gyamolítsuk ne engedjük megcsorbítani városunk jó reputációját, melyet eddig a magyar színészet meleg pártolása által magának szerzett.

A múlt héten a következő darabok kerültek színre „Gyimesi vadvirág, Eleven ördög, Folt a mely tisztit, Geleji kis király és tegnap este Varázsgyűrű“. Nagyobbára mind oly darabok, melyeket városunkban még láttunk. Az egyes szereplők játékaikról már lapunk előző számában megemlékeztünk, azokat kiegészítjük most a következőkben:

Bokodyné Echeharay drámájában, „Folt a mely tisztit“ ben lépett fel első alkalommal s oly minden tulzás nélküli megkapó játékot mutatott be, mely valóban elragadta a nem nagyszámú de intelligens közönséget, Bokodyné gyöngye a társulatnak, a drámában, játékaiban nem a külsőségekkel hat, hanem azzal a benső magráló erővel, mely a természetesség határain belül marad, de nem hogy figyelmen kívül egyetlen felhasználható motívumot sem. Az

őreg Bokodi „Don Jasso“ szerepében remekelt pompásan személyesítvén a jóságos alakot. Károlyi Böske háladatlan szerepében igen jó volt, a képmutató tavaszsgót igen ügyesen mutatta be. Károlyiné szintén igen kitünő használható és kedvelt alakja a társulatnak. Szalóczy, Bandi és Harkányi énekesnők minden alkalommal igen tetszettek, ép penygy a férfiak közül Albisy, Károlyi, Kovács, Szébeny, Szitay, kik az előadások sikereihez nagyban hozzájárulnak. Bokody tegnapelőtt egy beadványt intézett a magyar nyelvterjesztő egyesülethez melyben előadván, hogy a színház látogatótsága nem kielégítő, arra kéri a választmányt, hogy anyagi károsodását megakadályozandó a bérlet 6 előadása terjedő második, felében legalább 70-80 bérletet biztosítson az egyesület. A választmány mint mindenkor, ugyjelenleg is minden erejéből oda fog hatni, hogy a társulat existenciáját biztosítsa ez okból azonnyilt kérelmet intézi a közönséghez hogy ebben a még hátra lévő rövid évadban hozza meg hazafias készséggel az áldozatot. Nem sokat kérünk, egy kis áldozatkészség utánjárással még sokat helyre lehet pótolni.

Templomi zenésmise: Pénteken márczius hó 22-én d. e. ritka szép zenés mise lesz a helybeli rom.kath. templomban A városunkban időző Fulöp Riza opera énekesnő, egy színházunknál alkalmazott zenekari tag Fulöp Alfréd által szerzett egyházi éneket fog énekelni. Fulöp Riza urhölgy szép csengő hangját közönségünk érdeklődéssel várja őt úgy a fővárosi valamint a vidéki sajtó, hangverseny útjában a meleg dicsérettel halmozta el

Engedély villamos vasut építésére Verseczen. A kereskedelemügyi m. kir. Miniszter f. hó 9-én kelt 7577. számú rendeletével a „Részvénytársaság vil'amos és közlekedési vállalatok számára“ című budapesti cégnek a magyar kir. államvasutak Versecz állomásától, Versecz város belterületén a Pancsovai úton, székház utcán, Ferencz József-téren és a Temesvári uton át a városi villamos központi aramfejlesztő telepig vezető villamos vasut vonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta. Mihez képest felhívta Versecz város közönségét hogy nevezett engedélyes megbízottjait e részbeni működéseiknél a netán szükséges hatósági támogatásban részesítse.

Rémes gyilkosság történt a múlt kedden a közelfekvő Podporany községben, meggyilkoltak Martinov gör. kel. lelkesz feleségét, kirabolták a paplakot. Az eset előzményei a következők. A lelkesz reggel, a hajnali vonattal a kurátorával Temesvárra utazott, elbucszott nejétől ki még egy nagy kendőt is adott a papnak, hogy a vasuti állomásig használja, s a kurátor kocsisával küldje vissza. A kocsis vissza is jött, de a paplakot zárva találta, jelentést tett a bírónál, ki azonban az éjjeli őrtől azt hallván, hogy a papné Isbistyére utazott — nem igen törődött a dologgal, s csak másnap reggel kereste fel ismét a parochiát, hol kísérelve a tehénolba is betekintett. Ott a tehén lábainál nagy vértócsában találtak fel a papnét, fején fejszecsapásoktól eredő nagy sebekkel, testén sok zúzódással. Az esetről azonnal jelentést tettek a csendőrségnék. Dr. Zemplényi a vizsgáló bíró a törv. széki orvosokkal szerdán ment ki a gyilkosság színhelyére, a vizsgálatot megindították s akkor kitűnt, hogy a pap mindenesen egy vojvodinci suhanczegény eltűnt, s mivel az is kivilaglott, hogy a mindenesnek a pappal nagy veszekedése volt előtte való nap, s fel is mondtak neki — a gyilkosságot valószínűleg ő követte el. Köröztetése elrendeltetett.

Megégett gyermek. Dimitrievits helybeli papucos 4 éves egyetlen kis leányát szülei a múlt vasárnap reggel magát hagytak odahaza a becsokott lakásban. A kis gyermek hogy hogy nem meggyújtotta az ágyat, melyben feküdt s mire a füst után a bajt észrevették a szegény gyermek koromra égett.

A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos már több mint 27 év óta mindig készletben van, Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csúznál stb-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapítóhatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórna, minő: a kolera, hányóhasfolyas, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszerré jó eredményel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70. és 1 frt, üvegenkénti árbán a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevasárlás alkalmával mindig határo-

zottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter-féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

Lapunk jelen számához mellékelve kapják olvasóink a magy. kir. Belügyminiszternek a tüdővészre vonatkozó rendeletét, mely sok üdvös utasítást tartalmaz.

Nyiltér.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyarai** (es. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Versecz thjf. város tanácsától.

2657. sz. — 1898.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál évi 500 frt. fizetéssel és 150 frt. lakpénzzel javadalmazott egy III. oszt. adótszti, esetleg évi 450 frt. fizetéssel és 120 frt lakpénzzel javadalmazott egy I. oszt. irnoki és esetleg évi 400 frt. fizetéssel és 120 frt. lakpénzzel javadalmazott egy II. oszt. irnoki állás választás útján élethossziglan betöltendő.

Az 1883. évi I. t.-cz értelmében fölszerelt pályázati kérvények legkésőbb f. é. április hó 30-ig Pálffy Elemér főispán ur Ö Meltóságához benyújtandók.

Verseczen, 1898 évi márczius 16-án.

Polgármester helyett:
Weifert Károly, főjegyző.

Versecz thjf. város tanácsától.

1570. sz. — 1898.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 800 frt. fizetéssel, 180 frt. lakpénzzel és a német és szerb fordításokért 200 frt. pótlékkal javadalmazott aljegyzői állás választás útján betöltendő lévén, felhivatnak mind azok, a kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1883. évi I t.-cz. értelmében fölszerelt kérvényeiket legkésőbb f. é. április hó végéig Pálffy Elemér főispán ur Ö Meltóságához benyujtsák.

A pályázók kötelesek meg kimutatni, hogy a magyar nyelven kívül a német és szerb nyelvet szóban és írásban birják.

Verseczen, 1898. évi márczius 16-án.

Polgármester helyett:
Weifert Károly, főjegyző.

14. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár javára Andrea Nikolae kis-zsámi lakos elleni végrehajtási ügyben 65 frt 90 kr. tőke, ebből 59 frt. 77 kr. után 1897 évi szeptember hó 29-től járó 6% kamatja 7 frt. 10 kr. eddigi, jelenleg 8 frt. 80 krtban megállapított költségek, továbbá esatlakozást nyert Weisz Samu verseczi lakos javára 38 frt. 28 kr. tőke, ennek 1897 évi szeptember 1-től járó 6% kamatja és 12 frt. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kis-Zsám község 328 sz. tkjében irt A. I. 160 hr. és 84 ösz. sz. beltelkes ház 486 frtban megállapított kikiáltási árban 1898. évi május hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Kis-Zsámon a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitiűzött ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverési kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 48 frt. 60 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. R. 8 §-ban kijelölt övadekképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíró telekkönyvi irodájában és a községi előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi január hó 4-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi. osztálya

Truczka, k. aljbíró.

